

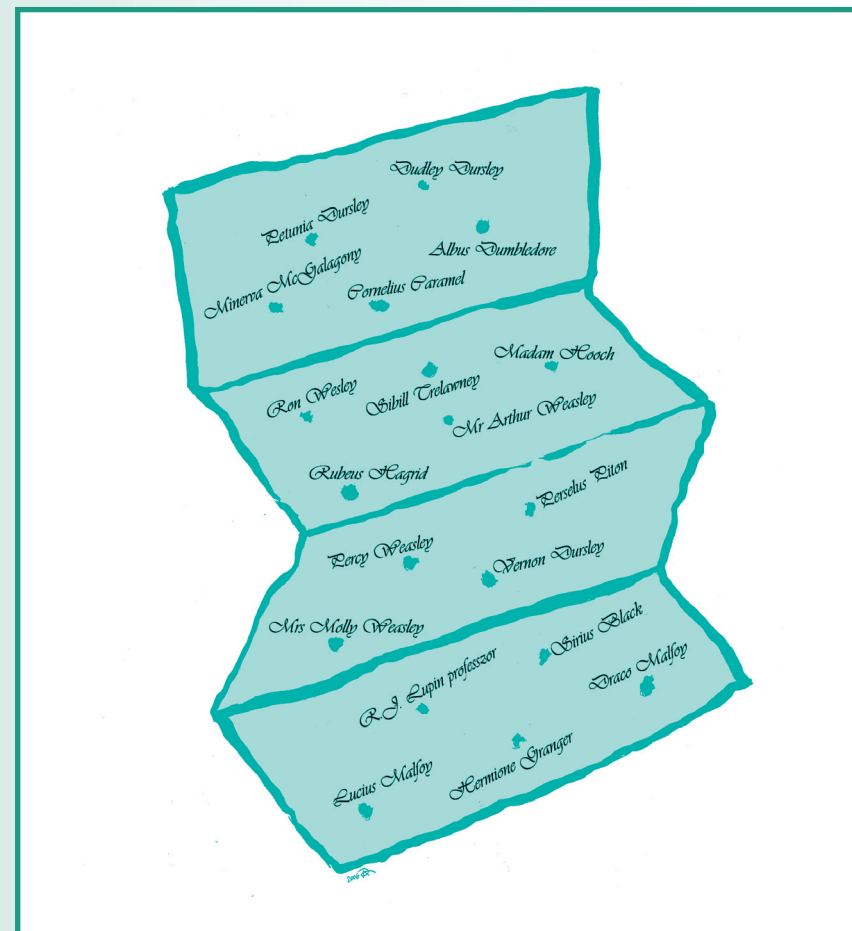
OKNYOMOZÁS A FÉLELEM KÖRÜL

SZKB_106_08

A MODUL SZERZŐJE:
ANDÓCZI BALOGH ÉVA

SZOCIÁLIS, ÉLETVITELI
ÉS KÖRNYEZETI KOMPETENCIÁK

6. ÉVFOLYAM

MODULVÁZLAT

Tevékenységek – időmegjelöléssel		A tevékenység célja, fejlesztendő készségek	Munkaformák és módszerek	Eszközök, mellékletek	
				Diák	Pedagógus
I. RÁHANGOLÁS, A FELDOLGOZÁS ELŐKÉSZÍTÉSE					
I/a Közös játék, a modul által tárgyalt (6–9.) fejezetek szereplőinek és helyszíneinek felidézésére					
A	A csoportok választ adnak a tanár kérdéseire. Egy-egy kérdés elhangzása után a csoportok a válasz megbeszélésre 1 percet kapnak. Valamennyi csoportnak a tanár által kiválasztott tagjától egyszerre, szóban érkezik a hangos válasz. 8 perc	A regény felidézése Együttműködés Figyelem Emlékezet	Kooperatív tanulás – egyidejű diákkvartett		P1 (Kérdéssor a diákkvartetthez)
I/b A félelem látható és érezhető jeleinek összegyűjtése az egyéni, személyes tapasztalatok alapján					
A	Beszélgetés a félelemről. Kérdések: Milyen jelekből vesszük észre, hogy valaki fél? Mit érez az, aki fél? Az ötleteket a tanár jegyzi le a csomagolópapírra. 5 perc	Metakommunikatív jelzések tudatosítása Érzelmek felidézése Ráismerés képessége Figyelmes hallgatás	Frontális osztálymunka – ötletbörze		P2 (További segítő kérdések) csomagolópapír színes, vastag filc

Tevékenységek – időmegjelöléssel		A tevékenység célja, fejlesztendő készségek	Munkaformák és módszerek	Eszközök, mellékletek	
				Diák	Pedagógus
B	<p>A diákok csoportban dolgoznak – a közös lapra mindenki a saját színével ír.</p> <p>Kérdések: Milyen jelekből vesszük észre, hogy valaki fél? Mit érez az, aki fél?</p> <p>(A kérdés mindenki számára jól látható helyen jelenjen meg: táblán vagy írásvetítőn.)</p> <p style="text-align: right;">5 perc</p> <p>Csoportok beszámolója – minden csoport szóvivőt választ, aki beszámol a csoport véleményéről.</p> <p style="text-align: right;">8 perc</p>	<p>Ráismerés képessége</p> <p>Önálló vélemény megfogalmazása</p> <p>Együttműködés</p> <p>Beszédképesség</p> <p>Kifejezőképesség</p> <p>Figyelmes hallgatás</p> <p>Tolerancia</p>	<p>Kooperatív tanulás – kerekasztal</p> <p>Frontális osztálymunka – csoportszóforgó</p>	<p>Csoportonként</p> <p>A/4-es lap</p> <p>Színes filc</p>	<p>Tábla vagy írásvetítő</p>
II. ÚJ TARTALOM FELDOLGOZÁSA					
II/a Oknyomozás a félelem körül					
A	<p>Regényrészletek tanulmányozása.</p> <p>A csoportok egyik fele az egyik, másik fele a másik regényrészletet olvassa el.</p> <p>A gyerekek megadott szempontok szerint elemzik az olvasottakat.</p> <p>A csoportok felkészülnek a beszámolóra.</p> <p style="text-align: right;">15 perc</p>	<p>A manipulációk felismerése, tudatosítása</p> <p>Önálló vélemény megfogalmazása</p> <p>Konszenzusteremtés</p> <p>Empátia</p>	<p>Egyéni munka</p> <p>Kooperatív tanulás – szóforgó</p>	<p>D1 (Regényrészletek)</p>	<p>P3 (Szempontok), tábla vagy írásvetítő</p>

Tevékenységek – időmegjelöléssel		A tevékenység célja, fejlesztendő készségek	Munkaformák és módszerek	Eszközök, mellékletek	
				Diák	Pedagógus
II/b Gondolatok cseréje					
A	A csoportok beszámolója az egész osztály előtt. (Mivel több csoport dolgozott ugyanazzal a részlettel, elképzelhető, hogy részletenként csak egy-egy csapattól hangozzék el a teljes beszámoló, a többi csoport pedig tegyen egy-egy olyan kiegészítést, ami még nem hangozott el.) 10 perc	Figyelem Beszédképesség Kifejezőképesség Tolerancia	Frontális osztálymunka – csoportszóforgó		
B	A csoportok beszámolója egymásnak. 10 perc	Figyelem Beszédképesség Kifejezőképesség Tolerancia	Kooperatív tanulás – kettős kör		P4 (Kettős kör)
II/c Példák szemléltetése olyan esetekre, amikor a félelmen sikerül úrrá lenni					
A	„A mumus legyőzése” – A tanár felolvas egy részletet a regényből. Az osztály együtt keresi a válaszokat a kérdésekre, amelyeket a pedagógus előre felír vagy kivetít. Kérdések: Miért sikerülhetett az elhangzó részletben legyőzni a félelmet? Milyen ki nem mondott gondolatok fordulhattak meg a történet résztvevőinek fejében? Az ötleteket a tanár rögzíti. 10 perc	Tudatosság, ítélőképesség és az erkölcsi érzék fejlesztése Figyelmes hallgatás	Tanári felolvasás Frontális osztálymunka – ötletbörze		P5 (A félelem legyőzése I.) Csomagolópapír Színes filc.

Tevékenységek – időmegjelöléssel		A tevékenység célja, fejlesztendő készségek	Munkaformák és módszerek	Eszközök, mellékletek	
				Diák	Pedagógus
B	<p>„Megtorlás és félelem” – A tanár felolvas egy részletet a regényből, majd az egész osztály együtt próbál válaszolni a feltett kérdésekre: Hogyan, és miért sikerülhetett az elhangzó részletben legyőzni a félelmet? Milyen ki nem mondott gondolatok fordulhattak meg a történet résztvevőinek fejében? Az ötleteket a pedagógus rögzíti.</p> <p style="text-align: right;">10 perc</p>	<p>Tudatosság, ítélőképesség és az erkölcsi érzék fejlesztése Figyelmes hallgatás</p>	<p>Tanári felolvasás Frontális osztálymunka – ötletbörze</p>		<p>P6 (A félelem legyőzése II.) Csomagolópapír színes filc</p>
II/d A drámajáték megszervezése és megtervezése					
A	<p>A gyerekek megjelenítik a regényrészletet. A csoporttagok egyik része a történetben elhangzó mondatok szerint jeleníti meg az eseményeket, a csoporttagok másik része pedig az adott szereplő belső, elképzelt gondolatait, érzéseit hangosítja ki. Tehát minden szerepet két gyerek játszik. A szereplő belső hangját megjelenítő csoporttag az adott szereplő mögé áll, a vállára teszi a kezét, ezzel jelzi, hogy ő a „belső hang”.</p> <p style="text-align: right;">10 perc</p>	<p>Együttműködési készség Tolerancia Empátia Figyelem Szókincsfejlesztés Szövegértelmezés</p>	<p>Csoportmunka – dráma</p>	<p>Kis cédulák a szereplők nevével (minden diák számára egy)</p>	<p>P7 (Belső hang)</p>
B	<p>A kevésbé szívesen szereplő csoportok választják a dramatizált felolvasást. A csoportok kiválasztják, összerendezik a megfelelő szövegrészeket, szerepet osztanak. Megállapodnak a felolvasás rendjében, a belső hangokkal együttműködve.</p> <p style="text-align: right;">10 perc</p>	<p>Együttműködési készség Tolerancia Empátia Figyelem Szókincsfejlesztés Szövegértelmezés</p>	<p>Csoportmunka – dráma</p>	<p>Kis cédulák a szereplők nevével (minden diák számára egy)</p>	

Tevékenységek – időmegjelöléssel		A tevékenység célja, fejlesztendő készségek	Munkaformák és módszerek	Eszközök, mellékletek	
				Diák	Pedagógus
II/f A részlet megjelenítése drámajátékkal a szereplők ki nem mondott gondolatainak, érzéseinek kihangosításával					
A	A dramatizálásra szerveződött csoportok (2x4 fő) bemutatják az általuk feldolgozott részletet. 15 perc	Együttműködés Figyelem	Frontális osztálymunka – dráma		
B	A dramatizálásra szerveződött csoportok (2x4 fő) felolvassák az általuk feldolgozott részletet. 15 perc	Együttműködés Figyelem	Frontális osztálymunka – dráma		
III. AZ ÚJ TARTALOM ÖSSZEFOGLALÁSA, ELLENŐRZÉS ÉS ÉRTÉKELÉS					
III/a A félelemhez kapcsolódó külső körülmények tudatosítása					
A	Az osztály az óra témájáról beszélget. Kérdés: „Milyen külső körülmények »kedveznek« a félelem megszületéséhez Harry Potter története és a személyes tapasztalataid alapján?” 5 perc	Figyelem Gondolkodás Beszédkészség	Frontális osztálymunka		
III/b A félelemhez kapcsolódó belső érzések tudatosítása					
A	Az osztály az óra témájáról beszélget. Kérdés: „Milyen belső érzések okozhatják, illetve kísérhetik a félelmet?” 5 perc	Figyelem Gondolkodás Beszédkészség	Frontális osztálymunka		
III/c Együttműködés értékelése üzenetkártyákkal					
A	A gyerekek üzenetkártyákkal értékelik a társaik együttműködését. Beszélgetés a kapott kártyákról. 12 perc	Figyelem Együttműködési készség Tolerancia Empátia	Frontális osztálymunka	D2 (Üzenetkártyák) gombostűk	P8 (Feladatléírás)

Tevékenységek – időmegjelöléssel		A tevékenység célja, fejlesztendő készségek	Munkaformák és módszerek	Eszközök, mellékletek	
				Diák	Pedagógus
B	<p>A gyerekek egy nyitott mondat befejezésével értékelik a társaik együttműködését.</p> <p>A mai napon nagyon értékeltem benned, hogy...</p> <p style="text-align: right;">12 perc</p>	<p>Figyelem</p> <p>Együttműködési készség</p> <p>Tolerancia</p> <p>Empátia</p>	<p>Frontális osztálymunka</p>	<p>Minden diák számára egy A/5-ös méretű kartonlap és gombostű</p> <p>írószer</p>	<p>P9 (Feladatleírás)</p>

MELLÉKLETEK

P1 – Kérdések a diákkvartetthez

1. Hol vagyunk?

„A helyiség leginkább egy zsúfolt padlason berendezett régimódi teázóra emlékeztetett. Vagy húsz kis kerek asztal állt benne, körülöttük kárpitozott karosszékek és kövér puffok. Minden ablakot sötét függöny takart. A bíborszín kendők alatt rejtőző lámpák kísérteties, vörös fénybe vonták a bútorokat. A helyiségben fullasztóan meleg volt, s a nagy rézkanna alatt a lobogó tűz émelyítően fűszeres illatot árasztott.”

(97. o.) /Északi Torony: Sybill Trelawney jóslástanár szobája/

2. Hol vagyunk?

„Vagy kétszáz bagoly ül a polcokon, és mindegyiken színkód jelzi, hogy milyen gyorsan szállítja a leveleket.”

(148. o.) /Postahivatal Roxmorts/

3. Ki ő?

„...csontsovány volt, fátyolszerű, csillogó kendőt viselt a ruhája fölött, s hatalmas szemüvege természetes méretének sokszorosára nagyította a szemét. Hosszú, vékony nyakában számtalan lánc és gyöngysor lógott, csuklója és ujjai ki se látszottak a karperecek és gyűrűk sokasága alól.”

(98. o.) /Sybill Trelawney jóslástanár/

4. Kik ők?

„Olyan testük, hátsó lábuk és farkuk volt, mint a lovaknak, mellső lábaik, szárnyuk és fejük viszont óriási sasokhoz tette őket hasonlatossá. Nagy, görbe, acélszürke csőrük ijesztően fénylett, csakúgy, mint hatalmas borostyán sárga szemeik. Mellső lábuk húszcentis, hegyes karmokban végződött.”

(108. o.) /Hippogriffek/

5. Ki ő?

„...halvány mosollyal üdvözölte a diákokat, és letette kopott aktatáskáját a tanári asztalra. Megszokott, folt hátán folt talárját viselte, de arcának most egészségesebb színe volt – úgy tűnt, jót tett neki a rendszeres étkezés.”

(123. o.) /Lupin professzor/

6. Ki ő?

„...fejjel lefelé lebegett agy ajtó előtt, és azon fáradozott, hogy rágógumival tömítse el a kulcslyukat.”

(123. o.) /Hóborc a kopogószellem/

7. Ki ő?

„...ezek a csúf, kicsi, koboldszerű lények olyan helyeken ólálkodnak, ahol valaha vérontás történt. Vártömlöcökben, és elhagyott csatamezők gödreiben lelkesednek az arra tévedőknek, hogy jól elagyabugyalják őket.”

(133. o.) /Rötsipkások/

8. Ki ő?

„...mindig, mindenkivel párbajozni akart, s ha nem volt éppen harcos kedvében, nevetségesen bonyolult jelszavakat talált ki, amelyeket napjában legalább kétszer lecserélt.”

(157. o.) /Sir Cadogan/

P2 – További segítő kérdések:

Milyen a tartása? Milyen a tekintete? Mit érez a szájában vagy a gyomrában? Megváltozhat-e a hőmérséklet-érzékelése?

Milyen a beszéd hangereje, hangszíne ilyenkor?

Gondolj arra, te mit szoktál érezni, amikor félsz!

Miből tudod megállapítani valakiről, hogy fél?

P3 – Szempontok

Miért jelenik itt meg a félelem? Mi az oka?

Az, aki a többiekben félelmet kelt, az hogyan teszi ezt? Hogyan éri el, hogy mások féljenek?

Mit érez, mit gondol a félelem elszenvedője a félelmet keltő helyzetben?

P4 – Kettős kör

Ahelyett, hogy a csoportok egymás után állnának ki az osztály elé, a csoportokból olyan kettős kört alkotunk, melyben a belső körben lévő csoportok kifelé, a külső körben lévők pedig befelé néznek, így mindenki valakivel szemben áll. A belső körben állók három percet kapnak, hogy elmondják beszámolójukat, a külső körben velük szemben álló csoportnak. A beszámoló után a külső kör (addig figyelmesen hallgató) tagjai két percen belül elmondják, mi tetszett nekik a beszámolóból, illetve mit tanultak belőle. Ezután a külső körben álló csoportok beszámolója következik, és a belső körben álló csoportok értékelnek az előbb leírt módon. A kettős kör módszerben a diákok szinte egész idő alatt aktívak. Amikor éppen nem ők számolnak be, akkor is aktív hallgatói társaiknak, mivel tudják, hogy a beszámolót értékelés követi, megjegyzéseket fognak fűzni

a hallottakhoz. A kettős kör módszer esélyt ad a beszámolók javítására. „Lépjetek tovább a következő csoporthoz” felszólítással új csoport-párok alakulhatnak, és a kiegészített, javított beszámolók új hallgatóság számára újra elmondhatók. A diákok azt is megtanulják, ha tovább dolgoznak a beszámolójukon, egyre jobb teljesítményre lesznek képesek.

P5 – A félelem legyőzése I.

„– Az első kérdés, amire választ keresünk: mi is a mumus valójában?

Hermione azonnal jelentkezett.

– Alakváltó lidérc – hadarta. – Ha találkozik valakivel, azt a külsőt veszi fel, amivel a legjobban rá tud ijeszteni.

– Magam sem foglalhattam volna össze jobban – dicsérte meg Lupin, mire Hermione büszkén kihúzta magát. – A szekrény mélyén lapuló mumus tehát még nem öltött alakot, előbb ki kell találnia, mivel rémiszthet meg minket. Senki nem tudja, hogyan fest egy mumus, amikor egyedül van – de ha kiengedem, nyomban azzá válik majd, amitől vagy akitől a legjobban rettegünk.

Neville nyöszörögni kezdett a félelemtől, de Lupin nem törődött vele.

– Ez viszont azt jelenti – folytatta -, hogy van egy nagy előnyünk a mumussal szemben. Sejtetted, hogy mi az, Harry?

Harry kimondottan zavarónak találta, hogy Hermione égnek emelt karral nyújtózkodik mellette, de azért megpróbálkozott a válasszal.

– Öh... talán az, hogy sokan vagyunk, és a mumus nem tudja majd, milyen alakot öltson?

– Pontosan – bólintott Lupin, mire Hermione csalódottan leeresztette a kezét. – Ha mumussal van dolgunk, jobban tesszük, ha többedmagunkkal szállunk szembe vele. Akkor ugyanis megza-

varodik. Mivé váljon? Lefejezett holttestté vagy húsevő csigává? Egyszer tanúja voltam egy esetnek, mikor a mumus elkövette azt a hibát, hogy egyszerre két embert akart megrémiszteni. A végén fejtelten csigává változott. Mondanom se kell, hogy minden volt, csak félelmetes nem.

– Az alkalmazandó bűbáj egyszerű, de elvégzése komoly összpontosítást igényel. Tudnivaló, hogy a mumust egyvalamivel lehet elpusztítani, és az a *nevetés*. Rá kell vennünk tehát, hogy olyan alakot öltön, amit nevetségesnek találunk.

– Először pálca nélkül gyakoroljuk a varázsigét. Kérem, mondjátok utánam: *Comikulissimus!*

– Comikulissimus! – ismételték a diákok.

– Helyes – bólintott Lupin. – Kitűnő. De most jön csak a neheze. A varázsszó ugyanis önmagában nem elég. És itt lépsz be te a képbe, Neville.

A szekrény újra megremegett, bár közel sem olyan hevesen, mint Neville. Szegény fiú úgy indult el a professzor felé, mintha a vesz-tőhelyre menne.

– Először is – fordult hozzá Lupin –, mi az a dolog, amitől a legjobban félsz a világon?

Neville kétségbeesetten körülnézett, mintha segítségért könyörögne, azután alig hallhatóan ezt suttogta:

– Piton professzor.

Szinte mindenki kuncogni kezdett. Még Neville is megeresztett egy szégyellős vigyort. Lupin azonban elgondolkodva ráncolta a homlokát.

– Piton professzor... hmmm... Neville, ha jól tudom, te a nagymamádnál laksz.

– Öh... igen – felelte feszengve Neville. – De... azt se szeretném, ha a mumus úgy nézne ki, mint ő.

– Nem, nem, félreértettél. – Most már Lupin is mosolygott. – Meg tudnád mondani nekünk, milyen ruhát szokott hordani a nagymamád?

Neville meglepődött a kérdésen, de engedelmesen felelt rá:

– Hát... mindig ugyanazt a süveget hordja. Elég magas, és egy kitömött keselyű van a tetején. Hosszú ruhát szokott viselni... általában zöldet. És néha egy rókaprémet a nyakában.

– Táskája nincs? – kérdezte Lupin.

– De, egy nagy piros – felelte Neville.

– Helyes – bólintott Lupin. – Most pedig képzeld magad elő a nagymamád öltözékét... sikerült?

– Igen – felelte Neville. Kíváncsisága lassan felülkerekedett félelmen.

– A mumus, amikor kijön a szekrényből, és meglát téged, Piton professzor alakját fogja öltetni – magyarázta Lupin. – Akkor te emeld fel a palcádat – így –, mondd ki a varázsigét, s azután koncentrálj erősen a nagymamád ruháira. Ha minden jól megy, Mumus–Piton professzor kénytelen lesz keselyűvel díszített süveget és zöld ruhát öltetni, piros táskával kiegészítve.

Az osztály harsogó nevetéssel jutalmazta az abszurd képzetet. A szekrény vészesen rázkódott.

– Ha Neville-nek sikerül a varázslat, a mumus sorban megpróbálkozik valamennyiünkkel – folytatta Lupin. – Arra kérlek benneteket, gondolkozzatok el, hogy mi az, amitől a legjobban féltetek, s hogy mivel lehetne azt nevetségessé tenni...”

J. K. Rowling: Harry Potter és az azkabani fogoly, 125–128. o.

P6 – A félelem legyőzése II.

„– Ki tudja megmondani nekem, hogyan különböztetjük meg a vérfarkast a közönséges farkastól? – kérdezte Piton.

Mindenki némán és mozdulatlanul ült, kivéve Hermionét, aki, mint mindig, nyomban feltette a kezét.

– Nos? – nézett körül Piton, ügyet sem vetve Hermionéra. – Csak nem azt akarjátok mondani, hogy Lupin professzor nem tanította meg nektek az alapvető különbséget a vérfarkas és...

– De hisz megmondtuk, hogy még nem tartunk a vérfarkasnál – méltatlankodott Parvati.

– *Csend legyen!* – förmedt rá Piton. – Nem hittem volna, hogy valaha találkozni fogok olyan harmadikosokkal, akik nem ismernének fel egy egyszerű vérfarkast. Feltétlenül tájékoztatni fogom Dumbledore professzort a lemaradásotokról.

– Tanár úr, kérem – szólalt meg Hermione, aki mindeddig kitartóan jelentkezett –, a vérfarkas számos külső jegyében különbözik a közönséges farkastól. A vérfarkas pofája...

– Másodszor szólal meg anélkül, hogy szólítottam volna – torkolta le Piton. – Az okoskodása öt pontba kerül a Griffendélnek.

Hermione elvörösödött, és könnyes szemmel meredt maga elé. Piton népszerűtlenségét jelezte, hogy a griffendélek mind dühösen meredtek rá, pedig aligha volt köztük olyan, aki ne nevezte volna már legalább egyszer okoskodónak Hermionét. Ron heti rendszerességgel tette meg ezt, most mégis felcsattant:

– Kérdezett valamit, és Hermione tudja a választ! Minek kérdez, ha nem érdekli a felelet?

Mindenki érezte, hogy ezzel túl messzire ment. Piton lassan elindult felé, s az osztály dermedt csöndben várta a fejleményeket.

– Ezért büntetőfeladatot kapsz, Weasley. – Piton egészen közel hajolt Ron arcához. – És ha még egyszer megjegyzést mersz tenni a tanítási módszereimre, ígérem, hogy nagyon megbánod!

Az óra hátralevő részében az osztály meg se nyikkant. Némán jegyzeteltek a tankönyv vérfarkasokról szóló fejezetét, miközben Piton fel-alá járkált közöttük, s a Lupin professzorról végzett munkájukat elemezte.

– Elég gyenge magyarázat... ez tévedés, a kappa Mongóliában őshonos... Lupin professzor erre tízből nyolc pontot adott? Tőlem hármat se kapnál rá...

Kicsöngetés után Piton visszatartotta őket.

– Mindenki írjon egy tanulmányt a vérfarkas felismeréséről és elpusztításáról. A terjedelmem két tekercs pergamen. Hétfő reggel várom a dolgozatokat. Ideje, hogy valaki kézbe vegye ezt az osztályt. Weasley, te maradj itt; meg kell beszélünk a büntetőfeladatot.

Harry és Hermione az osztállyal együtt elhagyták a termet. A többiek, amint hallótávolságon kívül tudták Pitont, kórusban szidni kezdték a professzort.”

J. K. Rowling: Harry Potter és az azkabani fogoly, 161–162. o.

P7 – Belső hang

Két-két csoport – összesen 8 gyerek – dolgozik együtt a részletek eljátszásához vagy dramatizált felolvasásához.

Kétféle helyzet közül választhatnak a csoportok: Lupin professzor, Hermione, Neville és Harry kimondott és kimondatlan gondolatait jelenítik meg a mumus felidézése és legyőzése során, vagy: Piton professzor, Harry, Hermione, Ron kimondott és kimondatlan gondolatait Piton óráján.

A II/c feladatnál frontális osztálymunkával összegyűjtött ötleteket a csoportok beépíthetik a munkájukba, de újabb ötletekkel ki is egészíthetik az elhangzottakat.

A négy szereplő ténylegesen elhangzó szavainak megjelenítéséhez négy személyre van szükség.

Az eredeti szövegben az nincs leírva, hogy ebben a szituációban melyik szereplő fejében mi járhatott, ezt a gyerekek találják ki közösen.

Újabb négy személy szükséges az eredeti szövegben nem jelzett gondolatok, érzések megjelenítésére. Egy könyvbéli személyt tehát két diák jelenít meg. Az egyik a ténylegesen elhangzó gondolatait

jeleníti meg, a másik a ki nem mondottakat, amit a csoportnak kell kitalálni, összeszedni.

A feladatnak ebben az első fázisában tervezés, szervezés, ötletgyűjtés történik a csoportokban.

A pedagógusnak az osztály létszámának megfelelően át kell gondolnia a feladat megszervezését. Különösen így van ez, ha az A és B variációkat párhuzamosan használtatja.

Ron szerepébe be lehet vonni a ki nem emelt osztálytársak mondatait is, így Parvatiét és Dean Thomasét is.

P8 – Feladatléírás

„Kinek üzennéd?”

Minden diák kap 5 darab üzenetkártyát és 5 db gombostűt.

Kérjük meg a gyerekeket, hogy sétálgassanak az osztályban, és közben beszélgetés nélkül tűzzék a kártyákat társaik hátára. Minden kártya annak a társnak a hátára kerüljön, akire leginkább jellemzőnek gondolják a mondatot.

Tetszettek a mai napon a témával kapcsolatos ötleteid!

Tetszik, hogy észreveszed másokban a jót!

Kíváncsi vagyok a gondolataidra, kérlek, máskor oszd meg őket másokkal is!

Éreztem ma a bátorításod!

Jó érzés, hogy figyeltél rám!

Miután mindenki minden kártyáját elajándékozta, kérjük meg a gyerekeket, hogy nézzenek körül, látnak-e valakit társaik közül, akinek nem került üzenet a hátára. Ha észlelnek ilyet, akkor a tartalék kártyák közül válasszanak egyet, hogy pozitív üzenetet kapjon az a diák is, akinek addig nem jutott a hátára üzenet. Ezután következhet a kapott kártyák személy szerinti számbavétele. A számbavétel után kérdezzük meg a gyerekeket, hogyan érezték

magukat a feladatban. Arra számítottak, amit a kártyák üzennek a számukra? Okozott meglepetést ez a feladat?

P9 – Feladatléírás

Fejezd be a mondatot! „A mai napon nagyon értékelted benned, hogy..”

Minden diák hátára kerüljön egy A/5-ös méretű karton, amelyen a fenti megkezdett mondat látható. (Ezt a mondatot minden diák felírhatja magának.) Kérjük meg a gyerekeket, hogy sétálgassanak az osztályban, és közben beszélgetés nélkül lehetőleg minél több társuk hátán fejezzék be a megkezdett mondatot.

A mondatok befejezése után a gyerekek megnézik a hátukon lévő papírt. Kérdezzük meg a gyerekeket, hogyan érezték magukat a feladatban. Arra számítottak, amit a kártyák üzennek a számukra? Okozott meglepetést ez a feladat?